

4, §§ 31—38), skal der her gøres nogle Bemærkninger vedrørende den Bygningskommission, der er tænkt som Afløser af den nuværende Institution med samme Benævnelse.

Medens almindelige „kurante“ Byggesager helt igennem maa og kan behandles og afgøres i Henhold til det Kompleks af Retsregler, som indeholdes i Lov og Vedtægt, er der en Række af Bygninger, hvis Indretning og Benyttelse til specielle Formaal er af en saadan Art, at en fyldestgørende Behandling og Afgørelse kun kan opnaas ved at give Plads for et frit Skøn over det i hvert enkelt Tilfælde nødvendige eller formaalstjenlige. Saadanne Bygninger omhandles i den gældende Lov i §§ 64 og 65, der giver henholdsvis Stadsbygmesteren og Bygningskommissionen en diskretionær Beføjelse til at afgøre de paagældende Sager, der omfatter dels (§ 64) Bygninger for industriel eller Fabrikvirksomhed, dels (§ 65) Bygninger, der enten er beregnede paa i større Lokaler at samle mange Mennesker, saasom Kirker, Forlystelseslokaler o. lign., eller hvis Benyttelse er af en saadan Karakter, at de for almindelige Beboelsesejendomme gældende Forskrifter ikke passende kan anvendes, saasom Hoteller, Hospitaler o. lign. For paa afgørende Maade at sikre den sagkyndige Behandling af saadanne Sager, hvor der nødvendigvis maa være Plads for et frit Skøn, har man fundet det rimeligt og stemmende saavel med de byggendes Interesser som med almene Samfundsinteresser at oprette en Bygningskommission, uden hvis Godkendelse Byggetilladelse ikke kan meddeles, og som er bemyndiget til uden Hensyn til Lovens Bestemmelser i øvrigt som Vilkaar for saadan Godkendelse at stille ethvert Krav, der begrundes ved Bebyggelsens særegne Karakter.

Om Kommissionens Sammensætning og Virksomhed i øvrigt henvises til Bemærkningerne ad §§ 60 og 61.

ad § 8.

Den nugældende Lov henviser i §§ 13 og 14 til de i Vejloven af 14. December 1857 § 10 indeholdte Regler angaaende en Taksationskommission til at fastsætte Erstatning for Afstaaelse af privat Grund. Det er fundet naturligt at optage en selvstændig Regel herom i Byggeloven. I Vejlovens § 10 maa der da ske fornøden Ændring samtidig med, at nærværende Lov træder i Kraft. I øvrigt henvises til Bemærkningerne ad §§ 40 og 41.

ad § 9.

At indrømme en ubetinget Adgang til at paaanke Magistratens Afgørelser til højere Myndighed skønnes ikke paakrævet og vil let kunne foranledige urimeligt Besvær. Paa den anden Side er det klart, at Paaanke maa kunne finde Sted i alle saadanne Tilfælde, hvor det drejer sig om virkelig betydelige Interesser, og hvor Afgørelsen derhos ikke lader sig træffe efter bestemt formulerede Regler; en saadan Paaanke bør imidlertid finde Sted inden for en nærmere angivet Frist.

For saa vidt angaar de mange Afgørelser af skønsmæssig Art, som maa træffes i Henhold til Bestemmelser i Bygningsvedtægten, har man fundet det naturligst at lade Paaanke ske til Bygningskommissionen, der, i Kraft af sin Sammensætning, paa en saa fyldestgørende Maade repræsenterer almen bygningsmæssig Indsigt, at dens Afgørelser formentlig uden Betænkelse kan gøres endelige.

ad § 10.

At der bør være Adgang til at indrømme Undtagelser fra Byggeloven og den dertil knyttede Vedtægt kan næppe bestrides. Selv med en nok saa omhyggelig Udarbejdelse af Bestemmelserne kan uforudseelige eller særligt kombinerede Omstændigheder gøre en Dispensation naturlig, ligesom der ogsaa, navnlig i den ældre Del af Byen, bør være Adgang til efter Omstændighederne at indrømme passende Lempelser ved Forandringer af den